

CREZÂND ÎN DUMNEZEU

„Când va veni clipa și voi depune armura,

Voi locui Acasă, în pace.

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Apoi ne vom aduna Acasă.

Nu cunosc bucurii mai liniștite pe pământ,

Nici adăpost pașnic, protector.

Această lume este o pustie a durerii,

Această lume nu este Casa mea.

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Apoi ne vom aduna Acasă.

La Hristos caut odihnă,

El m-a îndemnat să nu mai hoinăresc,

Și să mă aplec la pieptul Lui pentru sprijin,

Până când mă conduce Acasă.

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Apoi ne vom aduna Acasă.

Deodată Fața I-am văzut,

Și pașii mei nu vor mai pribegi.

Cu El voi învinge valul rece ai morții,

Și voi ajunge în Casa mea cerească.

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Vom lucra până vine Isus!

Apoi ne vom aduna Acasă.”

Numărul 227 acum: „Adunând snopi frumoși.” Îmi place să cânt această cântare, deoarece este o cântare pentru misionari, și într-un fel, mă stimulează. 227, este un număr de imn. Bine, acum imnul final. Haideți acum, fiecare doar uniți-vă cu aceasta. Vă plac aceste cântări vechi? Spuneți „Amin,” dacă vreți. (Adunarea spune „Amin.”) Minunat! Bine. Toți împreună, acum:

„În câmpurile secerișului azi mergem bucuroși,

Adunând snopi, o, snopi frumoși.

Dis-de-dimineată până noaptea,

Vom lucra cu toată puterea,

Adunând snopi, o, snopi frumoși.

Adunând snopi, snopi frumoși.

Adunând snopi, snopi frumoși.

Oh, laudă Domnului!

Suntem pe drumul Țării fără sfârșit,

Adunând snopi, o, snopi frumoși.

Pe munți, pe dealuri sau câmpii vom secera grâul,

Adunând snopi, snopi frumoși.

Da, vom munci departe și aproape,

Niciodată nu vom ezita, nici nu ne vom teme,

Adunând snopi, o, snopi frumoși.

Fiecare acum, veniți!

Adunând snopi, o snopi frumoși.

Adunând snopi aurii, snopi frumoși.

O, laudă Domnului!

Suntem pe drumul Țării fără sfârșit,

Adunând snopi, snopi frumoși.”

Doar un moment. Să revenim la partea aceasta din nou:

„Laudă Domnului!

Suntem pe drumul Țării, (să arătăm în sus,)

Spre Țara zilei nesfârșite, adunând snopi. (Să încercăm corul acum.)

Veniți! Laudă Domnului!

Suntem pe drumul Țării zilei fără sfârșit,

Adunând snopi, snopi frumoși.”

(Ei bine, acum să o luăm din nou. Bine.)

„Vom cânta și ne vom ruga,

Glasul Stăpânului vom asculta,

Adunând snopi, o, snopi frumoși.

Vom merge și în țări străine,

Așa cum ne poruncește Domnul nostru,

Adunând snopi, snopi frumoși.

Adunând snopi, snopi frumoși,

Adunând snopi, snopi frumoși.

Oh, laudă Domnului!

Suntem pe drumul Țării zilei fără sfârșit,

Adunând snopi, snopi frumoși.”

Să ne ridicăm acum, dacă vreți. O, Domn al Vieții, noi Te vedem într-o Carte numită Biblia, într-o imagine dramatică în această dimineață, așa cum ne gândim că era o frumoasă dimineață de duminică, atunci când stătea pe Munte, cu ucenicii adunați în jurul Tău și învățându-i fericirile supreme, doar acele lucruri pe care ar trebui să le facă. Tu ai spus:

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.

Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția lui Dumnezeu.

Ferice de voi când oamenii vă vor ocări și vă vor persecuta, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră, din pricina numelui Meu.

Bucurați-vă și fiți nespuse de fericiți, pentru că răsplata voastră este mare în cer.”

Și Tu ne-ai învățat să ne rugăm în acest fel:

„Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău. Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta pe pământ, așa cum este în cer. Dă-ne nouă astăzi pâinea cea de toate zilele. Și ne iartă nouă greșelile noastre, așa cum iertăm celor ce ne greșesc. Și nu ne duce în ispită, ci ne scapă de cel rău, căci a Ta este Împărăția, și Puterea și Slava în veci.” Amin.

Acum, clasele își pot lua locul. Clasa adulților să vină în față dacă pot, în timp ce băieții ne dau tonul la „Nor și Foc.” (Pianistul și muzicanții cântă „Nor și Foc,” în timp ce copiii merg la clasele lor.)....(Pete pe bandă.).....

...acum, sunt câteva scaune libere în față, dacă este cineva în spate de tot. Știu că Tabernacolul nostru nu este... acustica de aici nu este prea bună deoarece există o ricoșare între acei stâlpi de acolo și rafturile care atârnă în jos.. Există o ricoșare. Dacă vreți să veniți puțin mai aproape, avem câteva scaune. Sunteți foarte bineveniți în timp ce facem aceasta, dacă doriți.

Să deschidem acum la Geneza, capitolul 22, apoi vom deschide la Romani, capitolul 4, doar pentru un mesaj scurt în această dimineață, înainte de serviciul de vindecare, în școala noastră duminicală.

Geneza 22.11. Dorește cineva o Biblie? V-ați uitat-o? Dacă da, ridicați doar mâna, dacă vreți una din care să studiați. Avem câteva aici, în spate. Ne-am bucura ca cineva dintre ușieri să v-o aducă. Am văzut câteva mâini ridicate. Frate Roy, ați vrea fraților, să mergeți doar un minut, să le dați acolo, în spate? Este frumos. Doamna Harvey aici, doamna G.H.Harvey, din Danville, Illinois? Ți-ai adus și băiatul? Bine. Vom avea rugăciune pentru el, după puțin timp, doamnă Harvey. Bine.

Acum vom vorbi doar puțin timp sau vom avea o școală duminicală. Aici se obișnuiește să avem lecția școlii noastre duminicale, dar când sunt prin preajma casei, de obicei, ei renunță, și mă lasă să am școală duminicală și să mă rog pentru bolnavi. Apoi, păstorul nostru ne aduce mesajul pentru dimineață, chiar după partea aceasta de serviciu. Vom încerca să-i acordăm timpul cât putem de repede, pe la ora unsprezece, dacă va voi Domnul.

Acum, sunt multe cereri și eu mă rog pentru voi în mod constant, peste tot, și aș vrea să vă rugați și voi pentru mine.

Eu am ceva. Motivul că sunt acasă de așa mult timp, este că eu caut calea divină a lui Dumnezeu pentru mine, unde să merg în următoarele servicii, așa cum l-am promis că voi face. Eu nu încerc să-L grăbesc pe Domnul, deoarece El știe toate lucrurile, dar Îi cer să-mi arate o viziune despre ce trebuie să fac sau unde va fi următoarea mișcare. De când am venit din Africa, am avut numai o viziune și aceea a fost în dimineața cealaltă, apoi au venit de două sau de trei ori pe zi. Astfel, cred că acum El este aproape.

De obicei, viziunile vin ca un ciorchine. Dacă ați observat în Biblie, peste frații noștri din zilele trecute, veneau o grămadă de viziuni care se mișcau, la Daniel, la Iosif, apoi era un timp când nu mai era nici una. M-am întrebat de multe ori dacă

trebuie să-mi duc serviciile în felul cum le-am purtat. Doar să mă rog. Oh, într-o noapte am primit o mulțime sau ceva în acest fel, unde erau mii dintre ele așteptând; și ele doar au continuat să-mi vină în inimă, și nu trebuia să o fac pentru că Dumnezeu mi-a dat autoritate să pun bolile...să frâng puterea lui Satan.

Miercuri seara, acum o săptămână, am venit la Tabernacol unde a fost un grup de oameni adunați. Astfel, am pus ca o „lână,” înaintea Domnului, și am spus: „Doamne, niciodată nu m-am dus afară...”

De multe ori, întâi am întrebat oamenii: „Crezi? Cât de mult crezi? Crezi că o pot face?” Și toate lucrurile acestea diferite, apoi aștept să-i aduc la platformă, și aștept până când văd o viziune, să văd exact ce s-a întâmplat, apoi spun exact ce am văzut. Acea a fost foarte înceată, abia puteam ajunge la oameni, iar cu câteva zile în urmă mă întrebam...

De multe ori stau pe platformă unde pot fi o sută de oameni. Și primul lucru, știți, ceva ca un îndemn foarte real se ridică în mine, apoi merg drept înainte, numesc demonul și-l scot afară. M-am gândit că acesta este foarte ciudat, apoi încep să mă gândesc...Fără îndoială că mulți dintre voi ați citit cărticica mea și multele incidente scrise acolo.

Într-o noapte, la Portland, am văzut un demon...și oh, un bărbat care cântărea cam o sută treizeci de kilograme, a alergat pe platformă strigând: „Ei bine, fățarnicule! Îți voi arăta eu cât de mult ești un om al lui Dumnezeu.” Era un nebun ieșit din spital care venea la platformă și urma să-mi rupă gâtul. Cinci sute de predicatori au căzut loviți de el. El și-a tras brațul în spate și a zis: „Îți voi rupe orice os din trupul tău.” Eu cântăream cam cincizeci și cinci de kilograme, iar el, o sută treizeci de kilograme și avea un piept mare și lat, și oh, ce om puternic era, suficient de puternic ca să-și țină amenințarea. Dar chiar în momentul acela, Ceva doar s-a mișcat asupra mea...El striga: „În seara aceasta, voi rupe fiecare os din trupul tău fragil.” Dar eu am zis: „Pentru că ai provocat Duhul lui Dumnezeu, în seara aceasta vei cădea la picioarele mele, în Numele Domnului.” Acolo s-au împlinit cele două profeții. Și el a căzut în fața mea spunând: „Îți voi arăta la ale cui picioare voi cădea.” Și a scuipat. Când s-a ridicat, și-a pregătit din nou pumnul ca să mă lovească. Chiar atunci, am zis: „Satan, ieși afară din acest om.” El și-a ridicat mâinile și a strigat, apoi a căzut peste picioarele mele, până poliția a trebuit să-l tragă la o parte. Acum, el nu a avut nici o credință în mine, el nu m-a crezut, și am văzut că era nevoie de o provocare curajoasă împotriva lui. M-am rugat pentru

oricine venea.

Ieri seară, erau mulți oameni aici. O femeie nu putea vorbi, dar imediat ce puterea cea rea a fost provocată, ea a vorbit normal.

Aici era și o doamnă care avea la gât o gușă mare. M-am dus la ea și am spus: „Satan, am autoritatea să-ți frâng puterea. Trebuie să ieși afară din ea.” Și am zis: „El s-a dus.” Am întrebat: „O crezi?” Ea a spus: „Da.” „Bine,” am zis, „du-te acasă, ia o sfoară și măsoară-ți gâtul, vezi cât este de mare. Apoi, în fiecare zi, timp de trei zile, taie din bucata aceea de sfoară și vezi cum se micșorează. În prima zi a fost cam atât de mare, a doua zi, a fost cam atât, și a treia zi, cam atât. Este aceeași sfoară, ea a adus-o aici, la platformă. Apoi, am auzit că ea vine înăuntru.

Am întrebat pe Dumnezeu dacă va fi aceea voia Sa divină, și dimineața trecută cam.....

Am o fetiță de vreo zece luni, pe micuța Sarah, care este o dulce, foarte scumpă, și eu nu pot fi cu ea prea mult timp, dar eu doar recunosc că am ținut-o în brațe tot timpul imediat ce o vedeam, știți, câteodată când eram acasă, eu cred că am răsfățat-o prea mult. Și voi ați fi făcut la fel dacă nu ați fi văzut acel bulgăraș de iubire prea mult timp.

Îi cresc câțiva dinți și se simte foarte rău, poate are și diaree. Cred că și în familiile voastre este la fel. Ea era foarte bolnavă, vomită și are diaree; astfel, ea plângea. Mama ei era așa de obosită, că nu s-a trezit; nici eu, măcar. Eu dormeam în a doua cameră cu fetița mea Rebeca. Billy Paul, a stat cu bunica în noaptea aceea. Și eu m-am trezit, am auzit...eu m-am gândit: „De ce m-am trezit în acest fel?” Am auzit un Glas care mi-a zis: „Du-te la copila ta și dă-i un pahar cu apă.”

M-am dus în cameră și ea plângea de mult timp. Poate că nu și-a trezit mama fiindcă era în pătuțul ei. M-am dus și am luat un pahar cu apă și i l-am dat. Micuța a băut aproape toată apa, cu toată starea ei și diareea ce o avea. Eu doar m-am gândit: „Nu este ea drăguță? Cât de dulce este!” Aceea este a doua sau a treia oară.

Odată, am fost în Sioux Falls, ea avea doar trei luni și dormea într-un pat. Mama ei ieșise afară să vorbească cu cineva iar eu mă bărbieream, pregătindu-mă să merg la adunare. Eu mă bărbieream în acel fel și am auzit Îngerul Domnului spunând: „Ia-ți copila, imediat.” Mi-am lăsat briciul, am alergat, și doar într-o jumătate de

minut ea ar fi fost dusă. Era într-un pat înalt, cam așa, și avea ambele mâini...ea doar se rostogolea, și-a învârtit capul, căpșorul îi atârna, brațul ei atârna în jos, și a trebuit să fug foarte repede ca să o prind în timp ce cădea. Era foarte dulce.

Mai târziu, puțin după aceea, acolo a fost o tânără. Poate că ea șade aici, în această dimineață. Eu nu o văd, ea vine mai rar. Este membră a unei biserici din New Albany. Eu am fost acolo, jos. Ea vrea...ea are o stare mintală, un fel de psihonevroză și nu putea pleca din oraș sau altundeva pentru că începea să plângă și plângea în continuu. Astfel, m-am rugat pentru ea de două sau de trei ori, dar ceva nu m-a lăsat să provoc demonul acela. Eu nu știu, doar nu am putut-o face. Este o bună prietenă a unei sore de spital care locuiește acolo, în vecinătate. Ei au venit acolo sus, și ea era în această stare de vreo opt ani.

Astfel, zilele trecute ea a venit acolo și eu i-am spus: „Soră, singurul lucru pe care îl știu, este că există o cauză acolo, pe undeva, dar eu nu știu ce este.” Am zis: „Eu...dacă ai putea veni sus.” Ea a spus: „S-au făcut rugăciuni pentru mine. Păstorul meu m-a trimis aici, sus. El a zis: „Du-te, caută-l pe Billy și vezi ce spune el.” „Ei bine,” am zis, „nu știu, soră. Eu sunt ca păstorul tău.” Am zis: „Ți-ai mărturisit toate păcatele? Orice lucru?”

Învățătorul școlii duminicale, are o clasă mare și face o lucrare bună, dar aceea doar stătea împotriva ei. Ei bine, nu am știut ce să fac. Doar imaginați-vă cum m-am simțit. Eu nu am știut ce să fac.

Am dus-o în cameră. Am zis: „Bine, vino sus.” Când oamenii au venit, am oprit orice lucru și am dus-o într-o cameră, m-am așezat și am început să vorbesc despre genealogii, despre începuturi, originea timpului și orice lucru și o urmăream. A fost în aceeași dimineață. Știți, Dumnezeu este prezent în momentul crucial. După un timp, am privit afară, și acolo se desfășura o viziune. Am văzut cum un automobil mergea grăbit. Am spus:

„Starea ta are ceva de-a face cu un automobil.”

„Nu,” a zis ea, „niciodată nu am avut vreun accident.”

„Doar stai smerită.” Am zis: „Te văd în mașină. Un tren aproape că era să te lovească.” Ea a sărit și a zis: „Oh!”

„Da, și nu ești cu soțul tău, ci ești cu un alt bărbat. Soțul tău era în război, în

străinătate la vremea aceea.” Am mers înainte și am început să o dezvolt. Am spus: „Lucrurile imorale ce le-ai făcut, tu i-ai spus ceva despre aceea, dar nu i-ai spus tot.” Ea a început să strige, ținându-se de față, în felul acela. Eu am spus:

„Nu de mult, tu ai avut o operație la amigdale și ți-a fost teamă să iei anestezia, ți-a fost teamă că o vei spune sub anestezie.” Ea doar a strigat, a căzut la pământ, și a spus:

„Acesta este adevărul.”

„Cum vei putea ajunge undeva cu aceasta atârând asupra ta?”

„I-am cerut lui Dumnezeu să mă ierte,” a spus ea.

„Tu nu ai păcătuit împotriva lui Dumnezeu,” am zis eu, „tu ai păcătuit împotriva soțului tău și a jurământului. Du-te înapoi, corectează aceasta, apoi vino.”

Abia atunci am putut controla demonul acela. Vedeți?

Am zis: „Fiindcă veni vorba, soțul tău,” și eu l-am descris cum arăta deși nu l-am văzut niciodată în viața mea. Am zis: „El are același lucru să-ți mărturisească.” I-am spus: „Acum, dacă nu o crezi, sună-l la telefon și spune-i că vă întâlniți.” Ea l-a sunat la telefon și s-au întâlnit pe stradă. Apoi, au venit înapoi, cu lacrimile curgând pe obrajii lor, iertându-se unul pe altul. Demonul acela a părăsit-o iar ea a rămas liberă. Vedeți?

Acum, eu aș fi putut striga și urla la demonul acela și să scot orice altceva, dar ei niciodată nu ar fi plecat eliberați până când aceea nu a fost corectat. Vedeți? Voi trebuie să aflați cauza mai înainte de a afla vindecarea.

Dacă mergeți la doctor și-i spuneți că aveți o durere de cap, ei bine, el v-ar putea da o aspirină, dar durerea poate veni înapoi. Poate aveți o boală de stomac care cauzează durerea de cap; poate aveți o infecție undeva care provoacă febră, făcându-vă să aveți dureri de cap sau altceva. Trebuie să mergeți înapoi pentru ca doctorul acela să investigheze cazul acela până află care este cauza, apoi să scape de cauză.

Ca o gaură într-o găleată. Dacă turnați apă, apa doar continuă să curgă. Mai bine ați astupa gaura mai întâi, vedeți? Și aceea este...

Acum, pe aceea stau eu. Ce trebuie să fac? Acum, cel mai mare lucru din adunarea mea, era acesta, tu nu te rogi pentru aceea până... Eu m-am rugat cerând în rugăciune pentru toți dintre ei, dar ei spun: „Ei bine, dacă doar mă vei atinge și vei face aceea...” și ei văd toate lucrurile împlinindu-se. Aceasta este corect pentru că Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și ei se vor însănătoși.”* Apoi, când începeți să veniți, eu i-am revăzut prin rând și mi-am pus mâinile peste ei, dar dacă ei, viața lor nu se potrivește cu Duhul Sfânt și află că este ceva acolo, ei nu simt că m-am rugat pentru ei. Aici stă secretarul meu care primește scrisori din care știm unele lucruri. Nu este corect? Ei doar se gândesc că nu sunt.

Eu sunt împotriva la ceva. Și cred că dacă aș putea predica, deși nu prea sunt un predicator, dar dacă aș putea aduce oamenii să vadă că ei trebuie să fie absolut curați cu Dumnezeu, atunci cred că voi avea autoritate prin Isus Hristos, să frâng puterea oricărui demon ce există.

Când Petru și Ioan au ajuns la poarta numită „Frumoasă,” ei nu au întrebat acel om dacă era credincios, sau ce era, sau ceva despre aceea, ci Petru a spus: *„Argint și aur nu am, dar ce am, îți dau. „În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!”* El l-a ridicat și l-a ținut acolo până când oasele gleznelor s-au întărit, și a plecat mergând.

Acum, acolo este ceva despre care studiez și vreau să vă rugați pentru mine. Bine. O veți face voi? Doar rugați-vă! (Adunarea spune „Amin.”) Bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Deschideți la Geneza 22 acum. Voi citi câteva versete pentru o lecție înainte de serviciul pentru rugăciune. Bine, vom începe de la...Să vorbim despre aceea puțin.

Vă voi spune ce vom face, vreau să mergeți la Romani 4 căci voi învăța puțin despre credință. De aceea avem nevoie cu toții, mult din aceea. Nu este așa? (Adunarea spune „Amin.”) Credința nu este o...nu este numai o dovadă, ci este substanța. Credința în sine, este substanța și o dovadă a lucrurilor pe care simțurile trupului nu le va declara. M-am gândit că, învățând despre aceasta, vă va răscoli credința, să v-o aducă la un așa nivel că Dumnezeu poate intra înăuntru și să vă binecuvânteze. Vedeți?

Să citim acum din Geneza capitolul 22, de la versetul 8. Acela are de-a face cu Abraham. Mai întâi, el se numea Abram, apoi a primit un nume de preot sau un nume de tată pentru că el era Abraham care înseamnă „tatăl națiunilor.” Ascultați

acum. Abraham a luat lemnele pentru jertfa arderii de tot, și le-a pus pe Isaac, fiul său; a luat focul în mână, un cuțit și au pornit amândoi împreună.

Ce scena dramatică avea loc aici, cu o mie opt sute șaptezeci și doi de ani înainte de venirea Domnului. Dumnezeu vorbea preumbrind și pregătind o pildă. Și Abraham era un om bătrân, de nouăzeci de ani și Sara... sau Abraham era de o sută de ani și Sara de nouăzeci de ani, cam patruzeci de ani după menopauză. Astfel, viața din ea era moartă. Și viața din Abraham era moartă, el fiind un om bătrân la acea vârstă.

Dumnezeu i s-a arătat când avea nouăzeci și nouă de ani, și i-a zis: „Abraham, umblă înaintea Mea și fii desăvârșit.” Doar gândiți-vă, la o sută de ani. Și El i-a spus ce se va întâmpla: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine pentru că tu vei...Îți voi da un fiu prin Sara.” Gândiți-vă, la o sută de ani. Și Biblia spune aceasta.

Știți cum a adus Abraham jertfa și cum îndepărta păsările de ea până la apusul soarelui, cum a venit întunericul peste ea iar Duhul lui Dumnezeu a coborât și a vorbit cu el. Și Abraham l-a crezut pe Dumnezeu. Acum, aș vrea să lucrez la subiectul acesta, „**Crezând în Dumnezeu,**” sau „Luându-L pe Cuvânt.”

Abraham nu a avut un „nor mare de martori,” cum avem noi astăzi. Abraham era din Haldeea, cu toate acestea, el era tatăl evreilor. El era din Haldeea, din cetatea Ur, dar a fost chemat afară din poporul lui ca să meargă într-o țară străină.

Ce frumos tipizează aceasta umblarea creștinului de astăzi. Noi trebuie să ieșim afară din asociații lumești și să mergem într-o țară străină. Și „Țara” pe care noi o numim astăzi, este umblarea pe Calea creștină, să ne separăm de lucrurile lumii și să umblăm cu Hristos.

Abraham a făcut-o prin credință și a călătorit într-o țară străină, fără să știe unde merge. Singurul lucru pe care îl știa, era că Dumnezeu i-a zis: „Ieși afară Abraham, și du-te într-o țară,” și el căuta o Cetate al cărei Ziditor și Meșter era Dumnezeu.

Acum, instinctul este lucrul la care ne referim în viața naturală, așa l-ați numi în mod natural, dar noi îl numim „călăuzirea Duhului Sfânt.” Dumnezeu l-a chemat afară dintre oameni și el a locuit în țări străine mărturisind că era un pelerin străin care căuta o Cetate. El privea după o Cetate. Oh, vai! Aceasta încă vine înainte prin copiii lui, acea calitate de a căuta o Cetate al cărei Ziditor și Meșter este

Dumnezeu. Și Dumnezeu l-a binecuvântat.

Apoi, când era foarte bătrân, El i-a zis: „Abraham, tu ai umblat înaintea Mea fiind perfect,” apoi l-a binecuvântat și l-a înmulțit. Dacă am privi la partea naturală, era imposibil să aibă un copil prin Sara. Toate resursele vieții erau duse. Acum Sara are nouăzeci de ani, iar Abraham, are o sută de ani.

Păi, dacă ai spune aceasta unui doctor astăzi, că un om de o sută de ani va avea un copil cu soția lui de nouăzeci de ani, știți ce ar face? Ei v-ar încuia undeva în pavilionul psihopaților spunând: „Păi, bătrânul și bătrâna aceasta, sunt puțin săriți de pe fix.” Voi să nu priviți la împrejurări, priviți la promisiune. Vedeți? Dacă vă uitați...

Acum, acea situație este cam în același fel ca doamna de aici, din cărucior, sau ca unii dintre voi de acolo, cu cancer. Doctorul spune: „Tu nu te poți face bine.” Dacă îl crezi, atunci nu te poți face bine. Tu trebuie să privești la promisiunea divină.

Un om bătrân...am fost chemat în casa lui. El a zis: „Frate, vino să te rogi pentru copilul meu. El are difterie și s-a localizat la inimă. Și cardiograma arată că inima lui a căzut.

Ei bine, ei nu ne-au lăsat să ne rugăm pentru copil. Când am ajuns acolo, doctorul internist a spus: „Nu, domnule! Nu, domnule! Nu o poți face. Și tu ai copii, nu o poți face.” Dar crezând încă în Dumnezeu, insistam. Omul era catolic, el a zis:

„Acum, dacă pacientul este pe moarte și preotul ar fi aici ca să-i facă ultimele ritualuri, l-ai lăsa înăuntru?”

„O, el nu are copii.”

„Acum, aceasta nu este o problemă. Aceasta este tot așa de sacră ca și ultimele ritualuri ale bisericii.”

„Bine.”

În final, am mers înăuntru, am îngenunchiat lângă copil, m-am rugat o rugăciune simplă, mi-am pus mâinile peste copil și am zis: „Doamne, Dumnezeul cerurilor și al pământului, care ai creat toate lucrurile, Tu ne-ai dat putere divină ca să frângem puterile lui Satan de peste această viață. În Numele lui Isus Hristos, Satan ieși afară din copil. El va trăi.” M-am întors în jur.

Tatăl spunea: „Mulțumesc, Doamne! Mulțumesc!” Mama și ceilalți zâmbeau și mergeau înainte. Asistenta era supărată. Ea a zis:

„Hei, știți cum... este bine că aveți credință, dar copilul acela moare. Cum puteți fi așa de nepăsători față de aceasta?” Ea a zis: „Ați înțeles doctorul greșit. El a spus că copilul va muri. Este inconștient de mai mult de o zi. L-ați înțeles greșit pe doctor.”

Bătrânul patriarh, a spus: „Nu, eu nu l-am înțeles greșit pe doctor. Am auzit ce a spus el, că copilul va muri.”

„Păi, vezi? Când cardiograma arată că inima este în starea aceea...” a zis: „Niciodată în toată istoria nu a înviat nimeni. Este bine că aveți credință, dar aceea nu poate, credința nu poate face nimic acum.” Vedeți?

Cu un deget ridicat ferm, bătrânul a privit-o pe asistentă, și a zis: „Doamnă, tu te uiți la diagrama aceea, dar eu mă uit la promisiunea divină.” Băiatul este căsătorit acum. Bine, el a mai zăcut cam douăzeci și patru de ore, apoi deodată inima a început să se ridice. Acolo s-a dus. (Fratele Branham pocnește din deget.) Vedeți?

Când se face o promisiune divină, Dumnezeu este sub jurământ exclusiv, sub obligația de a împlini fiecare din făgăduințele Lui. Dumnezeu este tot atât de vrednic după cum este și Cuvântul Lui. Dacă Cuvântul Lui nu are efect, atunci nici Dumnezeu nu are efect. Acela este Dumnezeu. O credeți? (Adunarea spune „Amin.”) El este Dumnezeu. Biblia spune: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” Nici eu nu sunt mai vrednic decât cuvântul meu, iar voi sunteți tot atât de vrednici cum este cuvântul vostru.

Dacă aș avea o mână de grâu și aș pune-o pe masa aceasta, nu am avea decât puțin grâu care zace acolo. Dar plantați grâul acela în pământ și va produce poate o baniță de grâu. Vedeți? Germenul de viață este în grâu, dar grâul trebuie să cadă în pământ și să moară. Isus a zis: „*Dacă bobul de grâu nu cade în pământ ca să moară, rămâne singur.*” Vedeți?

Acesta este Dumnezeu, Cuvântul Său. Apoi, acel Cuvânt se ancorează în inimă. Oh, dacă aș putea să vă fac să o vedeți! Când acel Cuvânt se ancorează în inimă, va produce numai ce a zis El. Acela este Dumnezeu, El trebuie să o facă.

Dacă spuneți: „Ei bine, știu că Cuvântul este acolo, da, este corect,” ei doar își pun

mâinile peste voi, da, Acela va fi doar adormit. Este corect, dar aceea nu se va mișca deoarece...„Oh, eu citesc Biblia,” dar când puteți ancora Acela în inimă și spuneți: „Da, Doamne, este pentru mine,” atunci se va întâmpla. Trebuie să se întâmple. Până atunci, acela este doar un Cuvânt scris. Este corect. Acela trebuie să se ancoreze odată.

Ei bine, Abraham nu s-a uitat la trupul lui, ci a zis: „Bine, Doamne, vom avea copilul.” Am putea continua ore în șir cu acest subiect, dar nu vreau să iau prea mult timp. Acum, el ajunge în timpul când se naște micul Isaac. După ce îl primește, iese afară. Probabil că acum el avea o sută cincisprezece sau o sută douăzeci de ani, iar micul Isaac avea cincisprezece ani sau optsprezece ani. Dumnezeu i-a zis: „Abraham, acum aș vrea să duci băiatul acela acolo, sus pe munte, și să-l oferi ca jertfă.” După ce l-a primit, și după ce i-a promis că va fi „tatăl națiunilor,” El i-a zis: „Du-te și distruge-l!” Și el era singura sămânță pe care o avea. Dublă verificare. Oh, vai! Vedeți? „Știu că ești bătrân, știu că M-ai crezut și ți-am dat acest băiat. Tu ai o idee cum va fi împlinită promisiunea pentru că ai băiatul, dar acum vreau să duci băiatul sus și să-l ucizi.”

Ei bine, cum era dacă Abraham ar fi spus: „Atunci Doamne, vreau să Te întreb ceva: am primit acest băiat și am o sută douăzeci de ani, iar Sarah săraca, abia mai poate merge în jur, este bătrână, zbârcită și aproape dusă. Iată-mă, sunt bătrân, trebuie să mă sprijin într-un băț ca să merg, iar băiatul este tânăr aici, văd ce ai făcut, dar de ce spui să-lucid? Mai întâi, aceasta îmi va sfâșia inima, apoi cum voi fi eu un „tată al națiunilor,” și Tu îl vei ucide?”

Dar Abraham nu s-a clătinat, ci a zis: „Da, Doamne!” El a luat copilul și au mers acolo. El nu a știut cum, nu era treaba lui să întrebe, ci doar s-a supus.

Doamna de aici, ar putea întreba: „Cum voi umbla?” Poate ești oloagă de mult timp, nu știu. Poate altcineva spune: „Ei bine, doctorul mi-a spus că nu voi mai trăi, frate Branham. Eu voi muri.” Nu despre aceea vorbim. Acela este un lucru natural, înțelegeți? Dacă luați ceva din acela, niciodată nu veți trăi. Voi trebuie să vă uitați la promisiunea ce a făcut-o Dumnezeu, și Acela este promisiunea. Vedeți? Interiorul vostru. Acesta din exterior este păcat, ați știut-o? Știți că trupul vostru este păcat? De aceea nu încercăm să desăvârșim trupul acesta, pentru că el este păcat. Ați știut-o? El „s-a născut în păcat,” alcătuit în fărădelege, venind în lume vorbind minciuni. Și sufletul acela este în acest fel, până când moare și s-a născut din nou din Dumnezeu, apoi acel suflet nu poate muri. *„Sufletul care păcătuiește,*

va muri." Dar, „*Cel ce se încrede în Mine, are Viață veșnică,*” pentru că există o viață nemuritoare care trăiește în trupul acela.

Acum, Acea este ca un Izvor care vine din cer, ca un Miez în interiorul unui om, este partea evlavioasă, care acționează în acel trup. Dar înainte ca acest trup să poată fi desăvârșit, Duhul îl va aduce în supunere de Dumnezeu. Acel trup se va război tot timpul, constant.

Pavel a spus. Niciodată nu putem fi mai mult decât el. Vedeți? Pavel a spus: „*Când vreau să fac bine, răul este lângă mine.*” Vedeți? Și acela este un război constant, firea împotriva Duhului. Aici mergeți voi privind la fire: „Doctorul a spus, și eu cred că...” Priviți cât este de păcătos. Așa, voi nu îl puteți sluji pe Dumnezeu. Trebuie să vă aruncați la o parte simțurile. Dumnezeu nu v-a dat simțurile acelea ca să vă încredeți cu ele în El. Simțurile voastre sunt numai pentru contactul cu exteriorul: auzul, văzul, gustul, pipăitul și mirosul, dar pentru voi înșivă, este Duhul acela care locuiește în voi. Și când aceea a fost regenerată și omul cel vechi a murit iar omul nou s-a născut, aceea este o parte din Dumnezeu; atunci deveniți un fiu al lui Dumnezeu și un vlăstar al Creatorului.. Atunci puteți crede lucruri imposibile pentru că sunteți alcătuiți de Dumnezeu care înfăptuiește minuni. Voi sunteți o parte din El.

Ar fi natural pentru mine să beau pentru că tatăl meu a băut. Ar fi natural să folosesc tutun pentru că tatăl meu l-a folosit; generația de după mine l-a folosit. Cineva m-a întrebat: „De ce nu ai fumat niciodată și nu ai băut?”

Ei bine, când eram doar un băiat, înainte de a începe să fiu creștin, Duhul Sfânt a coborât și a spus: „Să nu o faci!” Acolo este convertirea, vedeți? La început. Și chiar cu mult înainte de aceea, în dimineața când m-am născut, când Îngerul lui Dumnezeu stătea unde eram, în timp ce era în pământ, acea sămânță și-a schimbat natura de scaiete.

Nu vedeți ce vreau să spun? Ați reținut ce vreau să spun? Apoi, acolo este un Duh, și de acolo este Viața voastră nemuritoare. Apoi, „*un om născut din Duhul lui Dumnezeu, nu păcătuiește.*” Atunci, voi împliniți Scripturile. Dacă el...„*Închinătorul odată curățit, nu mai are dorință să păcătuiască,*” sau, nu mai are cunoștința păcatului. În Vechiul Testament, închinătorul a venit și și-a oferit jertfa apoi s-a dus afară cu aceeași dorință de a păcătui. Dar aici, iat-o! Luați-o! În Evrei, El a spus: „Când închinătorul, în acest caz, își pune mâinile pe capul Fiului lui Dumnezeu și

păcatele lui sunt curățite prin Puterea lui Dumnezeu care sfințește, nu mai este dorință de păcat acolo. Oh, acolo stă Viața. Acea vă face un vlăstar al lui Iehovah.

Atunci, Satan nu mă poate vătăma fără să-L lovească pe Tatăl meu. Voi nu puteți lovi fetița aceea de acolo, fără să mă loviți. Vă spun, nu vă poate lovi copiii fără să vă lovească. Apoi, „El nu vrea ca cineva să piară sau să sufere.”

Acum, înainte ca această fire de aici, înainte ca firea să poată fi desăvârșită, ea trebuie să moară.

Nu a fost în voia perfectă a lui Dumnezeu ca femeile și bărbații să-și aducă copiii lor pe pământ. Ați știut aceasta? Dumnezeu a făcut omul, Însuși, din țărâna pământului. După cădere...acum eu nu mă voi certa referitor la aceasta, dar femeile au născut copii în lume, doar după cădere. Dumnezeu i-a spus: „Pentru că ai luat Viața din lume, acum tu o vei aduce în lume.” Priviți ce fel de viață era aceea: firească, după dorință, dar când trupul acela moare și merge înapoi în pământ, în țărâna pământului, atunci Dumnezeu va lua Duhul nemuritor din acela, înapoi în Împărăția lui Dumnezeu, sau la Tronul Lui, Paradisul. Apoi, la a doua venire a lui Isus, mama mea care stă acolo și tatăl meu care a plecat, niciodată nu va trebui să primească alt trup, ci Dumnezeu îi va modela unul care este perfect și nemuritor, nu poate muri.

Acum, Abraham îl ia pe Isaac și pornesc spre munte. Versetul 9. Ei au ajuns în locul despre care i-a spus Dumnezeu, și Abraham a zidit acolo un altar. A pus lemnele în ordine, a legat pe fiul său Isaac și l-a pus peste lemne, pe altar.

Acum, chiar înainte de-a ajunge, îi pot vedea venind. Nu i-a spus Sarei unde se duc deoarece ea ar fi țipat. Cred că aceea a fost credința lui Abraham care a făcut minuni în pântecul Sarei, pentru că ea s-a îndoit și chiar a râs când El a dat promisiunea. Acea a fost credința lui Abraham.

Pentru acest motiv, El a spus: „Rugăciunea credinței va salva pe cel bolnav.” O rugăciune individuală. „Rugăciunea fierbinte a celui neprihănit, are mult efect.” Oh, dacă ați avea Acea în mâna voastră, Hristos ne dă autoritate prin Numele Lui, fiind creștini, cea mai puternică armă pe care lumea a cunoscut-o cândva. Rugăciunea aceea chiar schimbă orice lucru. Va schimba chiar gândirea lui Dumnezeu. Ea a făcut-o. După ce moartea a fost pronunțată asupra unui om, el s-a rugat și Dumnezeu a spus profetului: „Du-te înapoi și spune-i că l-am ascultat.” Vedeți? Acolo rugăciunea a făcut-o.

Recent, Billy Graham a fost întrebat... Mattson-Boze este acolo astăzi, ducând cartea mea la Billy Graham pentru un interviu. Ei vor ca și eu să-l urmez acolo, la Washington, în auditoriul acela mare. Noi îl putem obține, dar este aceea voia Tatălui?

Seara trecută, ei au trimis...sau ieri seară, să merg la Seattle, căci au acolo o adunare mare. Căpitanul All Farrar și toți aceia vor să vină acolo pentru mine, dacă merg. Ei au o adunare Evanghelică. Dar este aceea voia Tatălui? Acela este următorul lucru.

M-au chemat, un auditoriu liber în Baltimore, unde au zece mii de locuri, și nu trebuie plătit nici un ban pentru aceasta. Cinci sute de slujitori care și-au trecut numele lor pe hârtie, sunt acolo sus, acasă acum. „Vom sponsoriza sută la sută. Toți suntem în rugăciune peste tot.”

„Tată, unde vrei să merg acum? Acela este următorul, spune-mi aceasta și voi merge.” Vedeți? Billy a zis: „Știi în ce îmi implic succesul?” „Nu am nici o idee,” am răspuns. El a zis: „Eu țin adunări mici.” El a auzit despre adunările acelea. El s-a dus afară într-un cortuleț, a fost acolo, în Los Angeles ținând o adunare mică. Toți din Colegiul Nord-Vestic, au simțit să se roage și să postească și Dumnezeu a trimis acolo, în adunare cincisprezece reporteri, și aceea s-a răspândit în toată națiunea.

Când am pornit prima dată cu aceste pretenții, am spus bisericii mele: „Stați cu fața la pământ și rugați-vă.” Iar Dumnezeu a început să se miște, și primul lucru, știți, am primit chemări din Africa și din toată lumea. A ajuns aceea acolo? Nu știu. Rugăciunea s-a dus. Rugați-vă! Credeți când vă rugați! Aceasta este. Credeți!

Și când a fost bătrân, Abraham a crezut. Dumnezeu i-a spus să meargă și el a ascultat. Mergând pe drumul lui, îl pot vedea luând robii și măgărușii, și au pornit spre muntele lui Dumnezeu. Oh, doar îmi place aceasta. Ascultați. El a zis slujitorilor săi: „*Stați aici. Eu și băiatul vom merge acolo, apoi ne vom întoarce.*” Scuzați-mă. Emoțiile mă depășesc uneori. „Băiatul și cu mine ne vom întoarce. Cum? Nu știu. Voi merge acolo să-lucid.” Acum, el știa cumva, într-un fel că se vor întoarce, deși avea un cuțit pus la curea.

Astfel, a pus lemnele pe umerii lui Isaac, și Isaac a urcat pe munte condus de Abraham. Un simbol frumos. Singurul lui fiu, ducându-l sus, pe deal. Și tocmai altarul pus pe fiul lui, pe deal, l-a pus în spatele lui. Un tip al trimiterii Fiului Său pe

Golgota, cu o cruce de lemn pe spate, chiar crucea pe care a fost țintuit, și unde „Dumnezeu nu Și-a scutit propriul Său Fiu.”

Acolo, Isaac s-a uitat în jur și a zis:

„Tată, aici este altarul și focul, dar unde este jertfa?”

„Dumnezeu însuși va rânduie o jertfă,” a spus tatăl.

Apoi și-a legat propriul fiu, l-a pus pe altar, a scos cuțitul și s-a pregătit să-i ia viața, „Dumnezeule, Tu mi l-ai dat.” Și în timp ce a ridicat cuțitul, un Înger i-a prins mâna și a zis: „Abraham! Abraham, oprește-ți mâna.”

Chiar atunci un mielușel, un berbec, se zbătea acolo cu coarnele agățate în ceva vițe. Abraham s-a repezit, a apucat berbecul, și-a dezlegat fiul și substituțional, vedeți, a ucis berbecul. Atunci o...

Dumnezeu a vorbit lui Abraham, și a zis: „Abraham, știu acum că Mă iubești. Nu Mi-ai reținut nimic.”

Priviți acum, pentru textul care vreau să-l citesc din versetele 13 și 14.

„Abraham și-a ridicat ochii și s-a uitat, și iată în spatele lui un berbec agățat cu coarnele într-un tufiș; și Abraham s-a dus și a luat berbecul și l-a adus ca ardere de tot în locul lui fiului său.” Știți cine era berbecul acela? Acela era Hristos. L-a oferit ca Înlocuitor.

„Și Abraham a pus aceluia loc numele „Iehovah-Jire,” cum se spune până în această zi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă.”

„Iehovah-Jire,” a fost primul Nume răscumpărător al lui Iehovah. „Iehovah-Jire,” înseamnă: „Domnul va rânduie o jertfă.”

El a fost Iehovah-Jire; El a fost Iehovah-Rafa; -Nisi, și în jos în acest fel. El a avut șapte Nume compuse răscumpărătoare. Și ca Înlocuitor al vieții umane, a luat un Miel și L-a oferit ca Jertfă rânduită, căci în Isaac, toate neamurile pământului vor fi binecuvântate, și prin Isaac, a venit și Hristos. „Noi fiind morți în Hristos, ne îmbrăcăm în Sămânța lui Abraham și suntem moștenitori conform cu promisiunea.” Acolo sunteți. Și aceea nu aduce trupurile noastre, noi suntem neamuri în trupurile noastre, suntem păcătoși în trupurile noastre, dar în sufletele

noastre, fiind născuți din nou din același Duh care era peste credinciosul Abraham, acea calitate de acolo ne face să dorim să ne încredem în Dumnezeu. Trupul este speriat. Oh, dacă suntem copiii lui Abraham, să fim așa cum era tatăl Abraham.

Iehovah-Jire, „Domnul va rândui o jertfă.” El a rânduit Jertfa. Acum, Romani capitolul 4, începem cu versetul 17:

„După cum este scris: „Te-am rânduit să fii tatăl multor neamuri.”...„Înaintea Celui ce L-ai crezut, tocmai Dumnezeu care înviază morții și cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi.”

Acum, vedeți? Noi fiind creștini, nu privim, nu pipăim, nu gustăm, nu mirosim și nu auzim când vorbim despre Dumnezeu, ci noi doar Îl credem pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotită lui Abraham ca neprihănire.

Simțurile sunt instrumente firești. Credeți? (Adunarea spune „Amin.”) Acum, Dumnezeu le poate controla, recunosc, dar ele nu ne sunt date să-L contactăm pe Tatăl nostru ceresc, deoarece El nu este un trup uman. Dumnezeu este Duh, iar noi Îl contactăm prin Duh, prin credință, crezând în El. Dacă spun: „Eu am o...”

Când am avut păr, eu am avut mult păr chiar ca tatăl meu. Tatăl meu avea ochii adânci, albaștri. Mulți oameni spun: „Tu arăți ca tatăl tău,” sau „Arăți ca mama ta.” Ei bine, am multe lucruri care sunt ca și la neamurile mele. Bunicul meu a zidit Tabernacolul de aici. Unii spun: „Tu ești ca bunicul tău. Tu arăți ca bunicul tău. Vorbești ca el, ai o natură ca a lui.” Ce este aceasta? Este o trăsătură de caracter transmisă prin generații pe care o am și eu.

Voi arătați ca părintele vostru, sau ai ceva ca el. Voi ați văzut o fetiță și spuneți: „Nu arată ea ca mama ei? Ea doar se comportă ca mama ei.” Ați văzut oameni făcând aceasta.

Acum, dacă suntem născuți din Tatăl nostru ceresc, Dumnezeu, „care cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi,” trebuie să existe Ceva în noi în acel fel. Vedeți? Pentru acel motiv, un adevărat creștin consacrat total pentru Dumnezeu, arată cum a zis Dumnezeu, în loc de ceea ce vedeți sau pipăiți. Acela este încă omul firesc. Dacă umblăm în fire, nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu. Dar noi umblăm după Duh. Vedeți?

Dumnezeu a făcut orice lucru, mai mult decât era datorită Lui să facă. El a trimis

profeți și preoți. El Și-a trimis Fiul, El a trimis Duhul Sfânt. El a făcut orice lucru și a făcut chiar un jurământ prin Sine că va împlini aceste lucruri.

Acum, Dumnezeu ajunge bogat și adânc aici...Vedeți, cu cât primiți mai mult din Dumnezeu aici, Îl veți crede mai mult pentru că există mai mult din El. Cu cât cultivați aceasta mai mult aici jos, cu atât mai mult Îl puteți crede pe Dumnezeu. Chiar ca un copil când este mic, poate nu știe prea multe despre Acela, dar în timp ce se maturizează, începe să cunoască mai mult din Dumnezeu. Atunci acest duh de aici, ia natura Tatălui nostru ceresc, care este Dumnezeu, așa cum eu iau natura tatălui meu pământesc, din părintele meu pământesc.

Acum priviți. Oh, mie doar îmi place aceasta. Ascultați acum...„*Dumnezeu care înviază morții și cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi.*” Știți ce? Cum a făcut Dumnezeu pământul? Acest pământ pe care stați în această dimineață. Oamenii nu vor să umble în credință. Cum a făcut Dumnezeu pământul? El l-a vorbit. Amin. O vedeți? El a vorbit și lumea a venit la existență. Această lume, în această dimineață, este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El a crezut propriul Său Cuvânt.

Aici este. Urmăriți-o! Dacă voi sunteți un vlăstar al lui Dumnezeu, atunci El este în voi și El Își va crede propriul Lui Cuvânt. Chiar dacă nu se poate vedea, nu se poate simți sau gusta sau altceva, Îl veți crede. Vedeți ce vreau să spun? Dumnezeu în voi, Își va crede propriul Său Cuvânt. Este corect? (Adunarea spune „Amin.”) Atunci, nu priviți la lucrurile ce le vedeți, ci priviți la lucrurile ce le-a spus Dumnezeu.

Omul nu are prea multă biruință când merge în jos. Eu o știu exact. Dumnezeu înfăptuiește minuni prin chirurgul iscusit, prin medicamentele medicale. Dumnezeu o face. Nu omul o face, ci Dumnezeu. În Psalmul 103.3, El a zis: „*Eu sunt Domnul care îți vindecă toate bolile tale.*” Nici o vindecare nu vine decât prin Dumnezeu.

Cineva a zis: „Diavolul poate vindeca.” Diavolul nu poate vindeca, el doar poate avea pretenții.

Așa cum cineva ar încerca să vină înapoi la administrator și să spună: „Păi, fratele Branham a zis,” ei bine, Isus a zis: „*Mulți vor veni la Mine în ziua aceea, și vor zice: „Doamne, nu am scos noi draci în Numele Tău?” Și orice lucru ca acela. Ei bine, aceea nu înseamnă că ești creștin. El a spus mai dinainte: „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.*”

Fratele a spus: „Dar numai un minut, în acel fel este grupul vostru bisericesc. Voi nu reușiți să vedeți înțelesul real al Scripturii. Voi întotdeauna vă rătăciți în inima voastră învățând doctrina tradiției omului.”

Ei nu au reușit să-L vadă pe Fiul lui Dumnezeu și au zis: „El este Belzebub.” Ei nu au reușit să vadă Scripturile care au indicat clar spre Isus ca fiind Acela.

El a zis: *„O, fățarnicilor, voi puteți deosebi fața cerului, dar nu puteți discerne semnele timpului. Dacă le-ați fi cunoscut, atunci Mi-ați fi cunoscut ziua, și lucrurile care trebuiau să fie.”*

Și astăzi vedem că Dumnezeu a promis în aceste ultime zile, că aceste lucruri se vor împlini. Acea este problema cu oamenii, ei sunt orbi. Acea putere demonică este chiar pe tărâmul duhovnicesc. Tu ai zis, „Isus niciodată nu a spus nimic.” Ei au zis: „Noi am scos draci,” dar Isus a spus: „Niciodată nu am știut nimic despre aceea.” Ei au spus lucruri ce nu au făcut. Oh, noi...Cineva dintr-o anumită denominațiune a bisericii, a zis:

„Să vindece predicatorul Branham unul, și eu voi vindeca o grămadă.”

„Dacă eu am vindecat unul, tu ai putea vindeca o grămadă.”

„Dacă ai un asemenea dar, așa cum spui, în acel fel, de ce nu mergi la spital și să spui: „Toți bolnavii ridicați-vă și ieșiți afară.” Toți ar trebui să te asculte.”

„Ești un predicator al Evangheliei?”

„Da, domnule.”

„Du-te jos la cârciumă și spune: „Toți sunteți salvați. Ieșiți afară.”

„Aș putea, dacă m-ar crede.”

„Tot la fel pot și eu.”

Acolo sunteți. Credința în Cuvânt. Vedeți? Voi nu puteți salva pe nimeni, iar predicarea Evangheliei nu vă face un salvator divin; tot la fel cum predicarea vindecării divine, nu mă face un vindecător divin. Acea este credința în Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Eu știu că unii dintre noi, au mai multă credință decât alții și cei care au credință

din abundență, trebuie să se roage pentru ceilalți. Dacă nu trăiți felul corect de viață, mai bine lăsați-o la o parte, diavolul va râde la rugăciunea voastră. Dar când trăiți corect, faceți ce este corect și vă comportați corect și aveți credință în Dumnezeu, Satan va tremura când vorbiți deoarece Dumnezeu a jurat și este obligat că va răspunde rugăciunii. Este adevărat?

Acum ascultați. Abraham era un om bătrân, foarte îmbătrânit, de o sută de ani. Dumnezeu i-a dat acel fiu care era de vreo șaisprezece sau optsprezece ani, sau poate de douăzeci de ani, și El i-a spus: „Acum, du-l acolo sus și distruge-l.” Abraham nu s-a îndoit de promisiune. Ascultați la aceasta. El era ca Dumnezeu, a avut în el o parte din Dumnezeu pentru că a crezut. Ascultați versetul 18:

„Și a crezut împotriva oricărei nădejdi; unde nu era nici o nădejde, el a crezut cu nădejde că poate deveni tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce s-a promis: „...tot la fel va fi și sămânța ta.”

Acum ascultați versetul 19. Urmăriți:

„Nu a slăbit în credință, nu a luat în considerare trupul lui care era ca mort...” Acum, dacă tatăl vostru Abraham, al cărui copil sunteți, prin Hristos, nu și-a considerat trupul lui propriu când era ca mort, așa cum Hristos nu a luat în considerare trupul Lui când era mort, ce spuneți despre al vostru care este viu în această dimineață? Vedeți ce vreau să spun? Și aceea a fost înainte de a veni Hristos; înainte de a se fi făcut vreo ispășire; înainte de marele nor de martori care au trecut și înainte de venirea Duhului Sfânt, când Abraham l-a crezut pe Dumnezeu. „Fără să slăbească în credință, nu a luat în considerare propriul lui trup.” Nu luați în considerare boala voastră, luați în considerare doar ce a spus Dumnezeu despre aceea.

Dacă eu aș fi luat în considerare boala mea când frații Mayo mi-au spus: „Ești terminat,” aș fi fost terminat. Dar nu am luat în considerare trupul meu, nu am luat în considerare boala mea, nici ce au spus ei, ci am luat în considerare ce a spus Dumnezeu.

Când am fost orb mergând cu ochelari, nici nu mă puteam tunde. La frizer, îmi luam ochelarii iar capul îmi tremura încât trebuia să stau jos, să permit să tundă pe altcineva un timp, apoi mergeam înapoi pe scaunul frizerului și încerca să mă tundă. Cum era dacă aș fi luat aceea în considerare? Dar nu am luat în considerare orbirea ochilor mei când învățam despre Dumnezeu.

Când doctorul mi-a spus: „Doar o gură de mâncare solidă, atât va mai dura viața ta,” când am tras sus...Mama mea stă acolo ca martor. Ei mi-au dat apă de orz și suc de prune strecurat și am trăit cu acestea aproape un an. Ei au zis: „Ei bine, o gură de hrană solidă îl va omorî.”

Am început să citesc Biblia și L-am aflat pe Dumnezeu în sufletul meu. Am citit acolo unde scrie: *„Orice doriți, când vă rugați, să credeți că ați primit.”*

Niciodată nu s-a spus o rugăciune la masa noastră. Îmi amintesc că tata stătea acolo în colț, iar eu am zis: „Ne putem ruga?” Mama m-a privit și a început să plângă, iar tata nu știa ce să facă. Am zis: „Dumnezeule,” am pus Biblia pe masă, „dacă voi muri, voi merge Acasă încrezându-mă în Tine. Cuvântul Tău a spus aceasta. Eu trebuie să iau în considerare ce spune doctorul sau ce ai spus Tu. I-am luat cuvântul timp de un an și nu sunt mai bine, ci devin mai rău, dar nu voi mai lua în considerare ce a spus doctorul, ci în continuare voi lua în considerare ce ai spus Tu.” Și am cerut binecuvântarea.

Am avut fasole, mămăligă și ceapă. Am luat o farfurie plină din acelea și am început să mănânc. Prima înghițitură ce a intrat în stomac, aproape m-a ucis. A trebuit să-mi țin mâna pe gură să nu o las să vină înapoi, dar continua să vină înapoi iar eu o înghițeam; venea înapoi, o înghițeam, dar nu am luat în considerare stomacul meu, ci am considerat ce a spus Dumnezeu, nu ceea ce simțeam, aceea mă ardea.

M-am dus afară și mergeam pe stradă în acest fel și apa îmi ieșea din gură. M-au întrebat: „Cum te simți, Billy?” Am zis: „Minunat!” Zilele au trecut, săptămânile au trecut, încă mergeam stând ca într-o groapă cu stomacul meu în acest fel, ținând mâna și apăsând în acest fel, cântând: „Oh, Îl iubesc pe Isus!” O lăsam, arunca mai multă murdărie înauntru, dar strigam: „Îl iubesc pe Isus!” Și doar vomitam, mâncarea aceea venea înapoi și așa de tare mi se învârtea capul, că abia mai lucram. Au zis: „Cum te simți în această dimineață? Billy, ești bolnav?” Am zis: „Nu, mă simt minunat!”

Mai târziu, am mărturisit iar cineva zis: „Atunci ai mințit.” Am zis: „Nu, niciodată. Eu nu am vorbit despre simțurile din trup, ele sunt moarte. Eu L-am considerat pe Hristos izvorând din mine, și am luat ce a zis El, și m-am simțit minunat referitor la aceea.” Ia te uită!

Nu luați în considerare trupul vostru. Nu luați în considerare bolile, pentru că ele

sunt de la diavolul. Corect. Luați în considerare promisiunile lui Dumnezeu.

Nu de mult, cineva a zis: „Privește, acum nu poți predica vindecarea divină în Ispășire.” Era un predicator baptist deștept...Am zis: „Nu vreau să fiu în dezacord cu tine referitor la Ispășire, pe care știu că nu ai pus nici un picior, foarte fundamental. Știu că nu ai nici un...Aici este o Scriptură care vorbește despre această lucrare:

„El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirea noastră, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilile Lui, am fost vindecați.”

Am zis: „Poți aplica aceasta la Calvar? Crezi că cele șapte Nume compuse de răscumpărare aparțin lui Isus? Dacă El nu a venit și nu a împlinit și în El nu erau cele șapte Nume compuse de răscumpărare, El nu a fost Iehovah-Jire.

Acolo era Iehovah-Jire, Jertfa rânduită de Dumnezeu, iar voi trebuie s-o admiteți sau să spuneți că El nu era Fiul lui Dumnezeu. Și dacă El este Iehovah-Jire, El este și Iehovah-Rafa, Vindecătorul, căci toate cele șapte Nume compuse: „Victoria noastră,” „Steagul nostru,” „Scutul nostru și pavăza,” „Vindecarea noastră,” „Salvarea noastră,” „Jertfa noastră rânduită,” toate se află în El. Și când El a murit la Calvar, El a dezbrăcat stăpânirile, a înviat, Și-a ridicat mâinile și a zis: „S-a terminat!” Aleluia! Diavolii au tremurat și iadul s-a scuturat. Acela este un simbol în orice fel. În dimineața Paștelui, El a înviat. *„Eu Sunt cel ce am fost mort și trăiesc din nou!”* Acolo este El: Iehovah-Rafa, Iehovah-Manase, Iehovah-Jire, Jertfa rânduită a lui Dumnezeu.” Nu a mai avut de spus nici un cuvânt.

Acolo în urmă, așa cum a spus Isus: *„Precum Moise a înălțat șarpele de aramă în pustie, tot la fel trebuie să fie înălțat Fiul omului,”* și dacă acea lumină a lui Dumnezeu a strălucit acolo în urmă, privind la un șarpe de aramă care era un simbol.....(Pete pe bandă).....El a zis: „Eu trebuie să-mi țin cuvântul. Tu trebuie să mori.” Sărmanul tremura. El a zis: „Ce îți pot da înainte de a te omorî?” „Un pahar cu apă,” a răspuns el. Astfel, s-a dus și i-a adus un pahar cu apă, și în timp ce îl ținea în mână, tremura în acest fel și nu l-a putut ține. A zis: „Așteaptă un minut. Îndreaptă-te. Nu te voi omorî, nu îți voi lua viața până când nu vei bea apa aceea.” Și sclavul a aruncat apa pe pământ. Ce va face el? Dacă este un om drept, își va ține cuvântul. Dacă nu își ține cuvântul, nu este un om drept. El a trebuit să-l elibereze. Nu a contat ce spuneau legile țării.

Dacă Isus a spus: *„Orice doriți, când vă rugați să credeți că ați primit,”* El trebuie

să își țină Cuvântul. El este drept. Ispășire, sau fără ispășire, acela este Cuvântul Său.

Nu demult, un băiat a mers departe la un anumit seminar, să învețe lucruri pe care nu ar fi trebuit să le învețe. Astfel, mama lui bătrână s-a îmbolnăvit. Unul din vecinii ei care aparținea de biserica Evangheliei depline, a adus păstorul acasă. A zis: „Dă-mi voie să aduc păstorul aici sus, să se roage pentru tine. Este un om bun, neprihănit și crede în Dumnezeu. Lasă-l să vină să se roage pentru tine.” Astfel, ea a zis: „Bine.”

Doctorul nu-i putea face nimic. Astfel, păstorul a venit acolo și s-a rugat pentru femeia bătrână. Și-a pus mâinile peste ea conform cu Iacov sau cu Marcu 16: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și se vor însănătoși.”* El a venit și și-a pus mâinile peste femeie, apoi, după câteva zile, ea s-a ridicat și s-a dus la lucrul ei. Era sănătoasă.

Când băiatul ei s-a întors de la facultate, păi, era foarte fericit. În timp ce își vedea mama foarte fericită, a zis: „Cum o mai duci, mamă?” Și ea a zis: „Foarte bine! Oh, fiule, am uitat să-ți spun ceva. În timp ce ai fost plecat în acești patru ani, m-am îmbolnăvit. Știi, doamna Cutare de aici, care aparține la acea biserică a Evangheliei depline...păstorul ei a venit sus și și-a pus mâinile peste mine conform cu Marcu 16, și m-am făcut sănătoasă. Doctorii nu au putut face nimic pentru mine când am avut acele crize de boală, dar în acest fel, m-am făcut bine.”

El a zis: „Ei bine, mamă, vreau să te informez despre ceva. Desigur, acolo departe, la facultate am învățat că ultimele nouă versete din Marcu 16, nu sunt inspirate. Acelea au fost introduse de Vatican. Nu există nici o istorie care să spună că Cuvântul de acolo este inspirat.” Și femeia mică a zis:

„Laudă lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu!”

„Ce se întâmplă cu tine, mamă?”

„Dacă Dumnezeu m-a putut vindeca prin acele Cuvinte care nu sunt inspirate, ce va face El cu Acelea care sunt inspirate?” Ia te uită! Dacă a putut face aceea prin Cuvinte neinspirate, ce va face cu Acelea care sunt inspirate? Căci există vreo șase sute și ceva de promisiuni pentru biserică în zilele din urmă, că aceste lucruri se vor împlini și Puterea Lui este încă Aceași.

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

„Orice lucru doriți, când vă rugați să credeți că le-ați primit.”

„Dacă rămâneți în Mine, și Cuvântul meu rămâne în voi, cereți orice vreți, și vi se va da.”

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; mai mari decât acestea, pentru că Mă duc la Tatăl Meu.”

„Iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.”

„Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele meu, și vor fi de acord asupra unui lucru și îl cer, îl vor primi.”

Uită de aceea, frate. Satan vă tâlhărește. Este voia lui Dumnezeu să o facă. Doar credeți în El.

Și împotriva oricărei nădejdi, Abraham a crezut cu nădejde că el va fi tatăl multor neamuri, conform cu ceea ce s-a vorbit: „Așa va fi sămânța ta.” Și fără să slăbească încredință, el nu a luat în considerare propriul lui trup care era ca și mort.....nici o împrejurare, nu ce spune cineva: „ Cum ar fi dacă altcineva ar muri de ceva și aveți același lucru?” Nu o luați în seamă. Vedeți?.....când era de aproape o sută de ani, nici de stârpiciunea Sarei, ea era inclusă în aceea. Dumnezeu nu a dat Sarei promisiunea, ci a dat-o lui Abraham, dar Sara era inclusă în ea.

El a făcut promisiunea în Isus Hristos și eu am fost inclus în El, iar voi ați fost incluși la fel. Vedeți? El nu s-a clătinat de promisiunea lui Dumnezeu prin necredință, ci a fost tare în credință, aducând glorie lui Dumnezeu. El a fost deplin convins că ce a promis, El este în stare să împlinească...de aceea i s-a socotit ca neprihănire. Acum, aceea nu a fost scrisă numai pentru el, nu i s-a socotit numai lui, ci și nouă ni se va socoti, dacă credem în Cel ce a înviat din moarte, în Isus Domnul nostru, care a fost omorât pentru păcatul nostru și a înviat pentru neprihănirea noastră.

Oh, frate. Acea doar...eu l-aș putea lovi pe diavolul în față cu aceea, timp de trei sute șazeci și cinci de zile într-un an. Vedeți? „Ești un mincinos. Iată Cuvântul: „Sunt vindecat!”

Dacă cineva o pune peste voi, dacă cineva iese afară și v-a făcut ceva și vă lasă să vă faceți bine, aceea nu vă inspiră. Dar iată cum este cu cel ce crede: „Sunt vindecat acum!”

Dacă Dumnezeu a coborât și m-a vindecat imediat printr-o minune, aceea nu ar fi atât de mare ca și când văd promisiunea lui Dumnezeu, o iau în inima mea, și stând acolo, pot spune: „Acum, Isus mă vindecă pentru că am acceptat Cuvântul Lui. Acesta este în inima mea. Acum, El mijlocește pentru mine înaintea Tatălui. Aceea va fi bine.” Aceasta Îi place lui Dumnezeu. Stai acolo pe Cuvântul Lui, și spune: „Este corect! El mă vindecă acum, în fiecare zi.”

Acea a fost femeia cu gușă. Pot vedea. Eu doar i-am dat ceva de făcut. Astfel.....(Pete pe bandă.)...de fapt, nu voia nimic, dar era fericită. Ea a zis: „Oh, iată! Iată!” Și în ziua următoare era cam așa de mare. Apoi, în următoarea zi, cam așa de mare. Ea pus-o toată împreună, crezând că aceea nu poate greși. Vedeți, acolo sunteți.

Când Ilie a închis cerurile ca să nu ploaie trei ani, Ilie a făcut să nu ploaie trei ani și șase luni, dar când și-a băgat capul între genunchii lui bătrâni și slăbiți...Dacă ar veni la ușa voastră în această dimineață, cu o blană peste cap ca nu știu ce, și o bucată de piele de oaie înfășurată în jurul lui în acel fel, un urcioc cu ulei și un băț, cu capul chel strălucind venind pe aici, probabil că l-ați alunga.

Stătea acolo, îngenuncheat, cu capul între genunchi și se ruga: „Dumnezeule, problema este foarte gravă acum. Israel s-a pocăit. Vino, Doamne, și trimite ploaie.”

Ca femeia aceea, zilele trecute. Când păcatul a ieșit afară, am zis: „Satan, tu nu o poți ține!” Nu, domnule. Aceasta este.

„Vino, Doamne, problema s-a dus.” El s-a rugat de șase ori: „Vino din nou, jos!”. Nu s-a oprit, a continuat să se roage. Este corect. Apoi, după un timp, Ghehazi, slujitorul lui, s-a ridicat și s-a uitat. El s-a întors din noi și a zis: „*Oh, văd un nor mic de mărimea mâinii unui om.*” Păi, cerurile nu au mai dat ploaie de trei ani și șase luni. Aramă! Arama vorbește despre judecata divină. Cerurile erau absolut de aramă, judecată peste națiunea care l-a uitat pe Dumnezeu. Ceruri de aramă. Aș vrea să am timp să intrăm în acest subiect. Dacă l-ar fi apucat necredința, ar fi spus: „Ei bine, dacă aceasta este tot ce îmi poți trimite...” Da.

Ce a văzut Ilie când s-a uitat prima dată? Oh, vai! El a zis: „Aud sunet de multă ploaie.” Nici un nor mai mare decât acela, cum va uda el o națiune? Păi, dacă norul este așa...Este așa de fierbinte în norii aceia, încât, pfiu, se vaporiza și vaporii se împrăștiau în acel fel. Dar imediat ce Ilie a văzut primul semn, prima mișcare micuță, a zis: „Aud sunet de ploaie abundentă,” când era un noruleț doar atât de mare.

Frate, cred chiar acum, în acest minut, că Puterea Duhului Sfânt, care este în această încăpere, poate să atingă orice persoană bolnavă care se află aici. Când simți Norul de mărima mării, să strigi: „Aud sunetul unei vindecări perfecte.” Dumnezeu trebuie să o facă.

Voi respingeți și spuneți: „Ei bine, nu am primit nimic.” Apoi, acelea vor muri. Undele fierbinți ale iadului și îndoiiții o vor șterge din sufletul tău. Dar când primești acel bob mic de Sămânță, stai pe El. Acea nu este ca stânca de Gibraltar, ci este ca Stânca de Veacuri. Stai acolo și vei simți sunetul ploii abundente căci tu ești copilul lui Dumnezeu. Satan a pus acea suferință pe tine, dar știți ce? Hristos v-a vindecat deja pe fiecare dintre voi.

Un păcătos vine la altar și spune: „Frate Branham, da, vreau să te rogi pentru mine. Vreau să fiu bun, dar eu tocmai... doar roagă-te pentru mine,” apoi mergeți înapoi la locul vostru. În seara următoare, întrebăm: „Câți vor să fie salvați?” Aici, el se ridică din nou.

„Tinere, vrei să fii salvat?”

„Da, domnule.”

„Ei bine, de ce nu ai fost salvat?”

„Nu știu.”

„Tu ești doar...” Diavolul ține pe băiatul acela. Aceasta este tot. El vrea să facă bine, dar este un duh, o putere care nu-l lasă să fie corect. Aleluia! Acolo este aceea. Nu-i de mirare...Dumnezeu nu va lăsa niciodată ca un om adevărat al lui Dumnezeu să spună că el poate vindeca pe cineva. Hristos a făcut-o când a murit. Eu nu am putut salva pe nimeni, și nimeni nu poate salva pe cineva decât numai Dumnezeu. Astăzi, Dumnezeu nu vă poate salva deoarece El deja a făcut-o, și singurul lucru ce trebuie să faceți, este să acceptați salvarea Lui. Acea s-a făcut

deja. Eu nu am fost salvat cu douăzeci de ani în urmă, eu am fost salvat cu o mie nouă sute de ani în urmă, dar cu douăzeci de ani în urmă, eu doar am primit-o, am acceptat-o. Dacă nu ar fi fost așa, când am făcut primul păcat, Dumnezeu m-ar fi șters de pe fața pământului, deoarece El a spus că o va face și El Își ține Cuvântul. Am fost vindecat cu o mie nouă sute de ani în urmă, dar eu trebuie să o accept.

Și singurul lucru care m-a ținut să nu fiu salvat când am fost de doisprezece ani, a fost un duh care atârna peste mine, un diavol care spunea: „Mai așteaptă puțin.” Din același motiv voi nu ați fost salvați când ați ajuns la vârsta adolescenței: un duh. Voi ați intrat într-o gloată care v-a copleșit și a continuat să atârne asupra voastră, deși ați vrut să mergeți corect. Nu există nici un om cu mintea corectă și să nu dorească să facă ce este bine. Dar există ceva care nu vă lasă să faceți ce este corect. Este adevărat? (Adunarea spune „Amin.”) Acela este Diavolul. Dar Hristos a plătit vindecarea voastră și salvarea voastră. Aleluia!

Acum, aici suntem. Voi vă pregătiți. El Și-a însărcinat biserica să scoată acei diavoli afară. Ia te uită! „În Numele Meu vor scoate draci. Voi nu veți vindeca pe nimeni, dar veți scoate diavolul din ei, pentru ca ei să poată accepta vindecarea ce deja am făcut-o.” Este corect.

Predicatorii au stat pe platformă, au predicat Evanghelia și diavolii s-au risipit. Atunci, omul convins, a venit la altar și a spus: „Vreau să fiu salvat.” El nu a salvat omul, ci a scos diavolul. Corect. Apoi omul a fost salvat. El a venit și a acceptat salvarea.

Același lucru este și cu vindecarea divină. Voi oamenii bolnavi de aici, în această dimineață, care credeți și ați fost născuți din nou, sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu și Hristos deja v-a vindecat. Singurul lucru ce vă reține de la a fi vindecați în această dimineață, este un duh care atârnă peste voi și care nu vă lasă să mergeți afară și să credeți deplin promisiunea lui Dumnezeu, că El deja a făcut-o. Este corect.

Acum, aceasta este însărcinarea mea pe care mi-a dat-o Dumnezeu, este aceea care a dat fiecărui predicator al Evangheliei care va crede, puterea și autoritatea să frângă duhul acela. Eu cred cu toată inima mea că orice putere demonică care se află aici, în acest minut, este deja înfrântă. Eu cred. Cred că fiecare bolnav de aici, se simte mult mai diferit. Dacă este corect, ridicați mâna, cei care ați fost bolnavi. Vedeți? Acolo. Voi, care este problema? Acel diavol a fost înfrânt de la voi.

Trebuie să fie. „Credința vine prin auzire, prin auzirea Cuvântului.” Isus Hristos a murit pentru voi și puteți fi vindecați chiar acum și să îndepliniți însărcinarea aceea.

Oameni, Duhul acela este peste voi, în timp ce stați aici bolnavi, în această dimineață, sau ați fost, sau ați venit aici în acest fel. În timp ce simțiți Duhul lui Dumnezeu...oh, îmi pare rău, a trecut. Toți cei care sunteți bolnavi, ați fost bolnavi când ați venit, aș vrea să veniți aici ca să-mi pot îndeplini însărcinarea. Eu sunt obligat față de Domnul meu.

Știți mărturiile mele, cum un Înger divin al Domnului mi s-a arătat de la naștere, m-a însărcinat la doisprezece ani, m-a trimis aici cu câțiva ani în urmă și a zis lucrurile acestea. Este indiscutabil în jurul lumii. Demonii și necredincioșii, scepticii și atei, moderniștii și comuniștii și orice alt lucru, au atacat-o, și unii dintre ei, au spus: „Spiritism.” Alții au spus: „Este lucrarea diavolilor.” Un altul a spus: „Acea este telepatie mintală,” dar de fiecare dată S-a ridicat Dumnezeul Atotputernic care a stat înaintea mea și a biruit-o. Este corect. Duceți-o unde vreți, în orice națiune vreți. În orice națiune am intrat, în aproape orice oraș a trebuit să lupt cu demonul acela care zicea: „Este telepatie mintală.” Eu spuneam: „Aduceți aici pe toți aceia care spun că este telepatie mintală, și luați pe oricine știe ceva despre mine. Aduceți pacientul.” Dar ei spuneau: „Acea este spiritism.”

Atunci am zis: „Dacă eu, prin spiritism câștig suflete la Hristos și biruiesc diavolii, ce faceți voi cu ceea ce aveți?”

„Judecați-i prin roadele lor,” a spus Isus, *„prin roade îi veți cunoaște.”* Ați văzut vreodată un spiritist scoțând draci? Niciodată nu veți vedea. Este corect. Isus a zis: *„Prin roadele lor îi veți cunoaște.”*

„În ultimii câțiva ani, prin harul lui Dumnezeu, am câștigat trei sute cincizeci de mii de suflete pentru Hristos. Voi, ce ați făcut?”

Un bărbat m-a întâlnit aici afară, și a zis că o anume femeie i-a spus că eu sunt un diavol și că toată lucrarea mea o face diavolul. Ei au scos un grup de aici, din biserică, un grup cu care au fugit în acel fel. Eu am zis: „Ce ați făcut voi? Arătați-mi roada. Ea a pornit aici jos și Dumnezeu a smuls-o, căci El a zis: „Orice mlădiță ca voi, ce Tatăl nostru ceresc nu a plantat-o, va fi smulsă.”

Când am pus Tabernacolul acela în colț, am îngenunchiat aici pe o grămadă de

buruieni vechi de coada calului, aici peste acest amvon din această dimineață, când acela era doar o mlaștină, Dumnezeu a zis: „Îl voi binecuvânta.” Apoi, aici s-au ridicat profeți falși care au zis: „Am văzut automobile intrând și ieșind. Am văzut pietre căzând una peste alta.” Aceea a fost cu douăzeci de ani în urmă și astăzi încă navighează înainte, pentru că s-a zidit pe transpirația și lacrimile rugăciunii și promisiunii lui Dumnezeu. Aceea va birui. *„Pe această Piatră Îmi voi zidi Biserica și porțile iadului nu o vor birui.”* Ia te uită! Da, domnule. Nu acorda nici o atenție la ceea ce spun ei. Mi-am învățat lecția ascultând oameni care nu știu despre ce vorbesc. Am ascultat doar de o Persoană, Acela este Dumnezeuul Atotputernic. Isus a zis: *„De acum încolo veți cere în Numele Meu, cereți Tatălui în Numele Meu, și veți primi.”* Eu o cred.

Odată, în Harlingen, Texas, eu...din aceasta am încercat să ies, aceea îmi ardea în inimă. Eu merg acolo sus, și o am în a mea... nu, aceea este în caietul de notițe, despre un anumit lucru. A zis că eu eram un...FBI-ul era acolo sus ca să mă demaște, că sunt un diavol. Și slujitorii, un grup dintre ei, erau acolo sus, prin jur, undeva deasupra Houston-ului, voi spune numele locului într-un minut, au luat o grămadă mare de broșuri despre aceea, și le-au împărțit în auditoriu. Ei au spus că eu sunt Simon vrăjitorul, și scot draci ca Simon vrăjitorul, vrăjitorie.

Astfel, în seara aceea, acolo au fost două fete care au fost vindecate. Ele au venit acolo plângând și au zis: „Ei bine, tu ar trebui să...” Au spus că vor merge acasă dar se temeau. Au spus: „FBI-ul te va prinde, frate Branham.” Această fată a fost vindecată mintal când am văzut viziunea aceea despre ea. „Și eu...a zis: „Eu am greșit. Poate eu sunt cauza necazului.”

„Oh, voi sunteți speriate.” Am zis: „Voi L-ați văzut pe Dumnezeu, Vindecătorul, nu-i așa? Urmăriți-L ca Luptător. Urmăriți-L în luptă și vedeți ce mare este El. Vedeți cât de mare este Dumnezeu ca Luptător în luptă.”

În seara aceea am ieșit afară și am zis: „Fiecare din cei din tabăra mea, domnul Baxter, fratele meu și cele două doamne tinere care au fost vindecate, și cei ce au slujit astăzi, au zis că voi ați fost incluși în acelea, aș vrea să ieșiți afară din clădire. Ei au ieșit din clădire. Eu am spus: „Acum, am o bucată de hârtie aici, pe care administratorul auditoriului a primit-o de afară, de la mașini, de unde se împărțeau mii dintre acestea. Ei au angajat copii mexicani ca să le împartă. Am spus: „Am o notiță mică aici pe care scrie că eu sunt Simon vrăjitorul și că voi fi dat pe față de FBI, aici, în seara aceasta.”

Am spus: „Bine, FBI. Eu sunt pe platformă în Numele Domnului Isus Hristos. Veniți pe platformă acum și expuneți-mă. Dacă fac ceva în afara Bibliei Atotputernicului Dumnezeu, veniți aici și expuneți-mă. Unde sunteți?” Mii stăteau acolo și plâneau.

Am spus: „Eu aștept FBI-ul. Conform cu ziarul vostru de aici, urmează să mă expuneți în seara aceasta.” Am așteptat câteva minute și am simțit duhul acela ieșind afară. Atunci, am zis: „Acela nu a fost FBI-ul. Eu nu sunt un criminal. De fiecare dată când a venit un agent FBI în adunarea mea, acela a fost salvat. Șeful lor, căpitanul All Farrar, a fost salvat în adunarea mea.” Am zis, și oh, am zis: „Nici un agent FBI nu ar face ceva în felul acesta.”

Ce este aceasta? Sunt doi predicatori decăzuți. M-am uitat, și acolo era un lucru mare ce atârna peste audiență, l-am văzut mișcându-se sus, la al doilea balcon și am spus: „Chiar acolo șade unul cu costum alb, și unul cu costum gri.” Ei s-au aplecat în acel fel. Am spus: „Nu vă aplecați. M-am gândit că voi mă veți expune. Se pare că este altceva. Voi sunteți doi predicatori decăzuți și nu aveți nimic de-a face cu aceea. Acum, dacă eu sunt Simon vrăjitorul și scot dracii prin vrăjitorie așa cum spuneți voi iar voi sunteți sfinți și neprihăniți în Dumnezeu, veniți jos pe platformă. Dacă eu sunt Simon vrăjitorul, voi cădea mort, dar dacă voi sunteți Simon, dacă voi sunteți greșiți, voi veți cădea morți. Veniți aici acum, și vom vedea cine este corect.” Este corect. I-am pus la o provocare. Ei și-au ținut capetele aplecate. Am zis: „Nu vă aplecați capetele în acel fel.”

Apoi, am zis: „Acum, voi oameni, vedeți cine are dreptate și cine este greșit. S-au speriat.” Ei au fugit afară cât de repede au putut. Am zis: „O, vād că ei pleacă. Poate vor veni aici jos.” Dar ei au ieșit din clădire în jos pe scări, cât de repede au putut. Am stat acolo și am așteptat, apoi am zis: „Acum vom vedea. Dumnezeu să vină la platformă și să arate cine este corect. Dacă eu sunt fals, atunci Dumnezeu va arăta falsul, dar dacă sunt corect, Dumnezeu va mărturisi întotdeauna pentru dreptate.”

Așa cum a fost la Houston când predicatorul acela baptist a zis că eu sunt un demon și altele și ce s-a întâmplat când Îngerul Domnului a coborât. Știți ce s-a întâmplat. Noi nu am mai văzut ceva ca aceea. În noaptea aceea, Domnul a dat o mare biruință acolo, despre care am vorbit în Harlingen. Vedeți? „*Eu, Domnul, am plantat-o. O voi uda zi și noapte ca nimeni să nu o smulgă din mâna Mea.*” Veniți acum. Vreți să veniți la pian?

Oamenii bolnavi, care sunt bolnavi, veniți în jurul altarului repede acum. Mai avem zece minute și vă vom elibera de orice putere demonică ce atârână în jurul vostru în Numele Domnului Isus. „Le voi da Numele Meu și autoritatea.”

Încercăm aceasta deoarece cred că Dumnezeu m-a rânduit să fac astfel. Eu o cred. Dacă pot doar să-i fac pe oameni să creadă. Apoi, dacă aceasta nu a fost cu succes, cred că Domnul...eu am o „lână” înaintea Lui, voi merge înapoi chiar direct cu o viziune, sau două, trei sau orice pot primi într-o seară.

Voi ați fost în adunările mele și fiecare dintre voi nu ați văzut niciodată altceva decât ceea ce era perfect. Vă spun păcatul vostru, acela este singurul lucru ce poate să fie. Vindecarea este deja a voastră, singurul lucru ce există. Apoi, este păcatul vostru, poate vreun lucru pe care îl faceți în viața voastră și nu este corect, sau ceva demon care vă ține și nu vă lasă să credeți. Acum, dacă nu este așa, Isus a spus ceva greșit: *„Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.”* Este corect? (Adunarea spune „Amin.”) Apoi, aceea zace în voi, nu în Dumnezeu. Am spus: „Aici este, dacă doriți, o bancnotă de un dolar.” Cred că am una. Bine. Dacă există o bancnotă de un dolar, aceea a fost deja rânduită pentru un om nevoiaș. Și este a voastră dacă veniți să o luați. Eu nu trebuie să fac mai mult, doar am pus-o acolo. Este corect? (Adunarea spune „Amin.”)

Ei bine, când Isus a murit, El v-a vindecat. *„El a fost rănit pentru fărădelegile voastre, și în rănilor Lui ați fost vindecați.”* Timpul trecut. Este la aprecierea voastră acum. Veniți și primiți-o, este a voastră. Eu cred. *„În Numele Meu vor scoate draci.* Eu o cred. El m-a condus să o fac înainte și cred că mă va lăsa să o fac și în această dimineață. O credeți? (Adunarea spune „Amin.”)

Bine. Doar lăsați capătul de aici să se ducă chiar în spate, în această direcție, toți dintre voi de acolo, ca să mă pot ruga. Și în timp ce mă rog, să scot duhul cel rău afară și oamenii să poată merge la locul lor pe lângă peretele acela. Dacă vreți fraților, mergeți chiar în această direcție.

Acum priviți aici. La ce folosește să ne jucăm prin jur și să credem ceva doar pe jumătate? Unde este doamna aceea care era în cărucior? Tu, doamnă. La ce îți folosește să stai acolo? Isus Hristos te-a făcut sănătoasă. Desigur, El te-a făcut.

L-am văzut conducând ceva femei cu un timp în urmă. Cred că acela este omul care șade aici, conducând poate soția lui acolo, ea este oloagă. Doamnă, nu este nevoie să fii în starea aceea.

O doamnă a zis că are o fetiță aici, un copilaș. Era ceva rău cu aceea și tot felul de boli și lucruri, surd, mut și orb, orice...Să ne plecăm capetele. Aș vrea să credeți.

O, Dumnezeule, Tatăl nostru ceresc, eu vin la Tine în această dimineață, ca slujitor al Tău. Doamne, eu am predicat Cuvântul. Acela este Cuvântul Tău, nu al meu, și știu că Tu ești aici ca să vindeci oamenii și să-i faci sănătoși. Cred că Tu o vei face Dumnezeule drag. Mă rog să ai milă. Doamne, ne dăm seama că acele viziuni pot face un singur lucru: să descopere păcatele oamenilor. Dar, Doamne Dumnezeule, fie ca Duhul Sfânt să o facă chiar acum. Fie ca El să descopere piedica din orice inimă. Dacă există vreun păcat în inima lor, fie ca acela să fie iertat chiar acum, Doamne. Te rog prin Numele lui Isus Hristos. Și fie ca aceștia din grupul de aici, să fie ca cei din seara trecută. Fie ca să primească o eliberare perfectă fiecare dintre ei. Fă ca ei să fie vindecați în această dimineață și să se întoarcă miercuri seară fericiți, strigând și bucurându-se. Acordă aceasta, Tată.

Acum, cu autoritatea Cuvântului Tău, merg înaintea să scot dracii și să împlinesc Cuvântul Tău, în Numele lui Isus Hristos.

Satan, știu că tu ții acești oameni în întuneric, ceață, lucru hidos ținut peste ei, zicând: „Ei bine, voi încerca cu aceasta.” Dar acum îți vorbesc ție: eu stau în locul lor, între ei și Dumnezeu în această dimineață. Eu stau ca slujitor al Dumnezeului Atotputernic. Păcatele mele s-au dus prin Sângele lui Isus Hristos, prin credința divină ce o am în El, ca Fiu al lui Dumnezeu. Și eu pretind, și Biblia pretinde mai întâi, iar eu vorbesc așa cum vorbește Biblia, că El te-a despuiat la Calvar, de orice putere ce ai avut cândva. Și Biblia pretinde că ucenicii Lui trebuie să poarte această însărcinare ce a avut-o El pe pământ, până la sfârșitul veacurilor, iar eu sunt ucenicul Lui, de aceea în această dimineață vin ca un reprezentant al lui Isus Hristos în acțiunile Lui. Eu sunt trimis în locul Lui, și oriunde voi chema o persoană, puterea ta va fi ruptă iar persoana va pleca de aici eliberată și se va face bine. Te provoc în Numele lui Isus Hristos, prin Sângele Lui, să lași orice persoană peste care îmi pun mâinile. Nu în sfințenia mea, nu în numele meu, pentru că numele meu nu este nimic înaintea ta, sfințenia mea nu este nimic, eu nu am. Tu nu vei recunoaște numele meu, dar vei recunoaște Numele „Isus,” și tu vei ieși afară. Ție îți vorbesc. Acum merg într-o provocare, și dacă încerci să ții pe vreunul din acești oameni, fie ca blestemul lui Dumnezeu să vină peste tine. Fie ca tu să ieși afară, să-ți iei mâinile de pe acești creștini. Mâna ta murdară bolnăvicioasă chinuind și ologind și îmbolnăvind acești oameni cărora le dai boli, să-ți iei mâna de pe ei, în Numele lui Isus Hristos. (Pete pe bandă.)Numele lui Isus Hristos, Fiul lui

Dumnezeu, vă cer să vă ridicați în Numele Lui, și să acasă perfect sănătoși, glorificându-L pe Dumnezeu. Ridicați-vă. Și oamenii își pot ridica capetele. (Fratele Branham și adunarea Îl laudă minunat pe Dumnezeu... (Pete pe bandă.)...

Dumnezeule Atotputernic, Autorul Vieții eterne, Dătătorul oricărui dar bun, trimite binecuvântările Tale peste acest bărbat care stă aici, știind că aceasta este singura șansă a vieții lui, ca să fie cândva un om normal din nou. Cu coapsele și picioarele în starea aceasta, peste aceste cârje cu care a umblat...el vrea să se întoarcă acasă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu, conducând multe mile până aici...Tată, mă rog ca aceasta să fie clipa când va zice în inima lui: „Dacă alții pot, și eu pot. Tu ai murit și pentru mine ca să mă eliberezi, așa cum ai făcut pentru alții.” Acordă aceasta, Tată.

De aceea, tu demon care i-ai ologit trupul, vin în provocarea credinței împotriva ta, să te provoc în acest duel. Eu te provoc prin Isus Fiul lui Dumnezeu, ieși afară din acest om.

Fiți respectuoși peste tot. Acela îl ține pe fratele. Acum, doar un moment, nu este nimic din al lui...doar să nu fiți neliniștiți, prieteni. Prezența Domnului este aproape. Fiți cât se poate de respectuoși înăuntru și afară. Sărmanul om a venit aici, el niciodată nu va mai umbla fără cârje dacă Dumnezeu nu-l ajută acum. Aceasta va fi...el a venit aici, el va fi mai rău decât a fost cândva dacă nu se vindecă. Probabil că ei vor trebui să-l ducă afară dacă nu este vindecat, deoarece Satan dacă va afla suficientă putere să-l frângă, îl va frânge dacă poate. Acum, el ori îl va frânge, ori Dumnezeu îl va elibera și îl va face perfect sănătos. Acum, câți de aici cred că Dumnezeu m-a trimis să eliberez acest bărbat în seara aceasta, prin Fiul Său Isus Hristos? (Adunarea spune „Amin”) Bine. Acum fiți foarte respectuoși și țineți capetele aplecate.

Crezi din toată inima, domnule? Crezi că vei lua aceste cârje vechi, le vei arunca în mașină, vei merge acasă, iar mâine le vei lua pe umăr și vei merge în sus și în jos pe străzile orașului tău, mărturisind pentru Dumnezeu? Tu nu ai avut...câtă viață ți-a mai rămas, frate, dă-o spre gloria lui Dumnezeu. Îl vei sluji? Îl vei sluji? Te-ai gândit la aceasta mai recent, nu-i așa? Te-ai gândit la o umblare mai apropiată. Zilele trecute ai zis: „Dacă eu...dacă Dumnezeu mă va vindeca, aș umbla mai aproape de El.” Este corect. Tu ai zis-o.

Atunci, un alt lucru. Când erai...văd că ai avut recent un automobil, ai vorbit cu

cineva referitor la lucrurile acelea. Acolo a fost un bărbat care stătea pe scaunul din față, în spatele căruia stătea tu. Este adevărat? Tu ai venit jos pe stradă, mergând pe o colină mică, mergând la dreapta când vorbeai despre aceea. Este adevărat? Eu nu-ți citesc mintea, domnule. Este Dumnezeu acum. Tu ai început să simți despre ce vorbesc. Acum este timpul pentru eliberarea ta.

Dumnezeule Atotputernic, acum în timp ce Puterea Prezenței Tale este aici ca să elibereze acest bărbat, o, Dumnezeule Etern, Autorul Vieții, trimite binecuvântările Tale peste el, în timp ce îl binecuvântezi în Numele Fiului Tău. Acordă aceea, Doamne, prin Isus Hristos.

Demonule care ai ologit acest bărbat, fratele meu, el și-a făcut mărturisirea, secretele lui au fost spuse, și el este aici acum ca să umble. Tu nu-l mai poți ține. El vrea să-l glorifice pe Dumnezeu. Eu vin împotriva ta și te provoc în Numele lui Isus Hristos, printr-un dar de vindecare dat mie printr-un Înger, eu te jur prin Isus Fiul lui Dumnezeu, să ieși afară din el. Iată-l plecând. Țineți-vă capetele aplecate peste tot. Amin.

AMIN